Oefening 32

- 1. Schrijf een functie lees() die een lijn (bestaande uit 1 of meerdere woorden) inleest vanop het klavier, en een nieuwe C-string teruggeeft. Je weet niet hoe lang de tekst is, maar na oproep van de functie neemt de C-string niet meer geheugenplaats in dan strikt noodzakelijk. Indien de tekst langer is dan 1000 karaktertekens, breek je het af na het 1000^e teken en kuis je de resterende tekst op. Test dit uit door de constante 1000 aan te passen - uiteraard. Zorg er ook voor dat op het einde van de resulterende C-string geen newline-karakter staat.
- 2. Test je functie uit in het onderstaande (half-afgewerkte) hoofdprogramma (haal eerst het latex-bestand af van Minerva, zodat je geen code hoeft over te tikken). Vervolledig het hoofdprogramma met 1 regel code.

```
int main(){
    int i;
    for(i=0; i<5; i++){
        char * tekst = lees();
        printf("Ik las in %s.\n",tekst);
    }
    return 0;
}
```

Oefening 33

Werk verder op vorige oefening. Gebruik de functie lees() - enkele aanpassingen zijn echter noodzakelijk.

- 1. Schrijf een functie lees_meerdere() die maximaal 6 lijnen tekst inleest vanop het klavier, tot de gebruiker de regel STOP intikt. Alle lijnen tekst (behalve STOP) worden teruggegeven. Merk op: de functie vraagt hoogstens MAXAANTAL=6 lijnen tekst aan de gebruiker. Voorzie net voldoende plaats voor elke tekst, en net voldoende plaats voor alle teksten (dat zijn er maximaal 6). Na de laatste tekst bewaar je een nullpointer.
- 2. Test je functie uit in een hoofdprogramma: lees in en schrijf alles weer uit. Uiteraard laat je geen 1000 karaktertekens toe, dat kan je niet controleren. Stel die constante in op 4. Denk eraan om bij het uitschrijven elke tekst te laten volgen door een speciaal karakter (bijvoorbeeld '!'), zodat je kan nagaan of er niet teveel witruimte achteraan je tekst plakt.

Oefening 34

Loop niet te snel in deze oefeningen, volg de opdracht nauwgezet. (Dus geen functies/procedures waar het niet staat.)

- 1. Definieer een struct Deeltal met drie velden: waarde, aantal_delers en delers. De waarde zal een geheel getal bevatten; aantal_delers geeft aan hoeveel delers (tussen 1 en waarde-1) dit getal heeft; delers is een pointer naar int(s), hier zullen de delers te vinden zijn.
- 2. Werk dit deel uit in het hoofdprogramma.

 Maak lokaal een variabele van het type Deeltal aan. Vul op de volgende regels de drie velden van deze variabele in: waarde wordt 6, aantal_delers wordt 3 en de drie delers zijn 1, 2 en 3. Gebruik hiervoor geen lus.
- 3. Schrijf een procedure schrijf_ints(...) die een array van ints meekrijgt, en deze gehele getallen naast elkaar uitschrijft met een liggend streepje tussen.
- 4. Gebruik de bovenstaande procedure in de procedure schrijf_deeltal(d) die een deeltal (=getal en zijn delers) uitschrijft. Voor het getal 6 zou er komen:

6 1-2-3

Merk op: C laat geen hergebruik van functienamen toe (C++ wel)! Heb je in de schrijfprocedure(s) een kopie gemaakt, of ben je zuiniger geweest?

- 5. Schrijf de functie aantal_delers_van(x) die telt hoeveel delers het geheel getal x heeft. (Overloop hiervoor alle getallen van 1 tot en met x/2.)
- 6. Schrijf een functie delers_van(x,aantal) die een pointer teruggeeft naar een array die alle delers bevat van het geheel getal x. De parameter aantal bevat het aantal delers van x. Test uit door in je hoofdprogramma de delers van 6 niet handmatig in te geven.
- 7. Schrijf een procedure lees_deeltal(g) die de velden van een deeltal invult: het veld waarde wordt hierbij ingelezen vanop het toetsenbord; de andere velden worden automatisch berekend (gebruik de voorgaande functies).
- 8. Schrijf een procedure lees_deeltallen(t,aantal) die een aantal deeltallen inleest en bijhoudt in de array t. Gebruik bovenstaande procedure (uiteraard).
- 9. Schrijf een procedure schrijf_deeltallen(t,aantal) die een array t van deeltallen uitschrijft. Overloop de array met indexering, en gebruikt een hulpprocedure om elk deeltal apart uit te schrijven.
- 10. Test voorgaande procedures uit in een hoofdprogramma: lees één deeltal in en schrijf het uit. Vraag de gebruiker nadien om een aantal op te geven, waarna je hem/haar exact zoveel deeltallen vraagt. Deze schrijf je ook uit.
- 11. Schrijf een functie zoek(waarde, t, aantal) die een pointer teruggeeft naar het deeltal met waarde waarde (type int) in de array t van deeltallen. (Wat geef je terug indien het gezochte niet aanwezig is?) Denk na over de types in de parameterlijst.
- 12. Schrijf een of meerdere procedures die memory-leaks voorkomen. Aantal en aard van de parameters bepaal je zelf. Tip: voor je de geheugenplaats van een deeltal weer vrijgeeft aan het geheugen, schrijf je de waarde van dat deeltal uit. Zo kan je zelf nakijken of alle deeltallen zijn vrijgegeven.

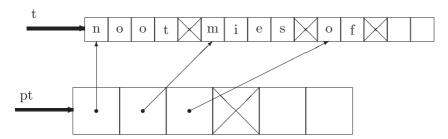
Oefening 35

In deze oefening lezen we een aantal (nl. 10) woorden in, en slaan deze op in één lange array van karaktertekens. Het hoofdprogramma is deels gegeven (haal eerst het latex-bestand af van Minerva, zodat je geen code hoeft over te tikken):

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define AANTAL_WOORDEN
                                  10
#define GEMIDDELDE_LENGTE_WOORDEN
#define TOTALE_LENGTE_ARRAY
                                    /*gebruik vorige constanten om dit te berekenen */
int main(){
    char* pt[AANTAL_WOORDEN+1]; /* zodat je ook nog een nullpointer kan toevoegen
                                    op het einde van de pointertabel */
    char t[TOTALE_LENGTE_ARRAY];
    pt[0] = t;
    printf("Geef %d woorden in:\n", AANTAL_WOORDEN);
                 /* leest alle woorden in
    lees(pt);
    schrijf(pt); /* schrijft alle woorden onder elkaar uit */
    return 0;
}
```

We kunnen toch aan alle woorden apart, als we (zie schets hieronder):

- 1. elk woord netjes afsluiten met een nullkarakter (dat zal automatisch gebeuren als we scanf(...) juist gebruiken), EN
- 2. de start van elk woord onthouden door er een pointer naar te laten wijzen, EN
- 3. toegang hebben tot de onderste tabel uit de schets (toegang tot de bovenste tabel is dan niet meer nodig).

Nog één opmerking: de onderste tabel heeft als laatste element een nullpointer. Dat zal ervoor zorgen dat de schrijfprocedure niet per se moet weten hoe lang de uit te schrijven (pointer)array is.

Schrijf de procedures lees(...) en schrijf(...).

Ga voorlopig nog niet na of de gebruiker geen woorden opgeeft die te lang zijn.

Extra

Er werd nog niet expliciet nagegaan of de gebruiker geen woorden opgeeft die te lang zijn. Dit kan je op twee manieren inbouwen.

- 1. Leg bij elk woord dat je inleest dezelfde beperking op; lees bijvoorbeeld niet meer dan GEMIDDELDE_LENGTE_WOORDEN in.
- 2. Leg bij elk woord dat je inleest een variabele beperking op; namelijk het aantal elementen dat nog vrij is in de array met lettertekens.

De eerste optie heeft het nadeel dat je allicht veel 'overschot' (niet-gebruikte elementen) hebt in de array t. De tweede optie heeft het nadeel dat de gebruiker als eerste woord een heel lang woord kan ingeven - waarna er geen plaats meer is voor de volgende. Pas de oefening daarom als volgt aan, gebruik makend van de tweede manier om in te lezen:

Schrijf een programma dat woorden inleest, tot de gegeven array t van lengte LENGTE_ARRAY_T vol is (het max aantal worden ligt dus niet vast). Laat de gebruiker telkens weten hoe lang het op te geven woord maximaal mag zijn. Geeft de gebruiker een woord op waardoor de tabel overvol raakt, dan zorg je ervoor dat enkel het eerste deel van dat woord bewaard wordt.